

תת"ע 4369/10/12 - מדינת ישראל נגד שבאנה מוחמד

12 מרץ 2014

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4369-10-12 מדינת ישראל נ'

מוחמד

תתע"א 847-12-12 מדינת ישראל נ'

מוחמד

לפני כב' השופט אברהם טננבוים

בעניין: 1. מדינת ישראל

נגד

1. שבאנה מוחמד

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; בשימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה על סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 והכשלת שוטר, עבירה על סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז.

האירוע שלפנינו אירע ביום 10.11.2012 בסמוך לשעה 17:17.

בקצרה לאחר שהנאשם נצפה אוחז בפלאפון נייד במהלך נהיגתו על אוטובוס מסוג "וולבו", מ"ר 15-111-30 ונסע בשדרות חיים בר לב מכיוון שד' לוי אשכול לכיוון מרכז העיר סמוך למטה ארצי בירושלים.

על פי הנתען בהגיעו למטה הארצי, התבקש הנאשם על ידי שוטר לעצור את הרכב בצד הדרך ולהציג רישיונות. אכן הנאשם עצר את האוטובוס בצד הדרך, החל לחפש את רישיון הנהיגה שלו באוטובוס בנוכחות שוטר, ואז לפתע, פתח בריצה, ירד מהאוטובוס מהדלת האחורית, המשיך בריצה לכיוון המנחת במטה הארצי. זאת עד לרגע עצירתו על ידי שוטרי בילוש שעברו במקום ובמקרה הבחינו בבריחה.

הנאשם הודה וצירף עבירה נוספת של הסעת נוסעים בשכר וללא ביטוח מתאריך אחר.

טענות הצדדים באשר לענישה הראויה

נציג התביעה ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילה על תנאי וקנס. מנגד הסניגור, התנגד לעונש

עמוד 1

מאסר וביקש להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם ולא למצות עמו את מלוא חומרת הדין. בנוסף ביקש להתחשב בהודאתו של הנאשם.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם הוריתי לממונה על עבודות שירות ליתן חוות דעתו על התאמתו של הנאשם לעבודת שירות.

בחוות דעת של הממונה על עבודות השירות שהוגשה לבית המשפט ביום 22.08.2013, נמצא הנאשם כשיר לרצוי עונש של מאסר במסגרת עבודות שירות בנופי קטמון, ברחוב תל חי 12 שכונת קטמון, בירושלים.

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי

אין ספק כי באירוע שלפנינו התנהגותו של הנאשם ובנהיגתו ללא רישיון נהיגה תקף פגע בערך החברתי בדבר שמירה על ציבור המשתמשים בדרך. העבירות הנ"ל מסכנות לא רק את הנאשם אלא את הציבור כולו.

לדאבונו, יותר ויותר אנשים נוהגים ללא רישיון ובכך מסכנים עוברי דרך ונהגים אחרים. בעניין זה יפים דבריו של כב' השו' א' רובינשטיין ברע"פ 665/11 ברע"פ **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (מיום, 24.01.11):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

עוד נוסף, כי ניסיון הימלטותו של הנאשם מהשוטרים והתנהגותו חסרת הרסן היא מעשה חמור ובריוני. וזאת מהטעם שגם שבמהלך מנוסתו רגלית מתעלם הנאשם לרוב מחוקי התנועה דבר המצריך את ציבור הנהגים להישמר מפניו, לבלום בפתאומיות, ובכך מסכנים הם את עצמם ואת ציבור המשתמשים בדרך.

מדיניות הענישה

מדיניות מותב זה היא בכל מקרה בו ישנו מרדף משטרתי, ובפרט כאשר מדובר בנאשם נוהג ללא רישיון נהיגה (כפועל יוצא מכך גם ללא פוליסת ביטוח בתוקף) העונש נע בין מאסר על תנאי (ביחד עם רכיבי ענישה נוספים) ועד למאסר בפועל ממש (שיכול להיות גם בעבודות שירות ביחד עם רכיבי ענישה נוספים). הכל בהתאם לשאר הנסיבות ולהקשר העניינים.

(ראו ע"פ 3141/08 **מדינת ישראל נ' דבארי** (מיום, 28.07.08) ראו עוד פסק דינו של מותב זה בת"ת (ירושלים) 14872/08 **לשכת תביעות ירושלים נ' ירון** (מיום, 12.11.09)).

העונש ההולם על דיבור בפלאפון שלא באמצעות דיבורית הינו כפל קנס או ימי מאסר תמורתו.

זוהי כמובן הגישה הכללית, אולם עלינו לזכור כי לעולם מלאכת הענישה בשיטתנו הינה אינדיבידואלית, ועלינו להביא במסגרתה גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם. בעניין זה יפים דבריו של בית משפט העליון כפי שנאמרו בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2), 421:

ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבונו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט".

עוד נוסיף, כי תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

במקרה שלפנינו, סבורני כי שיקול השיקום ידו על עליונה.

במקרה שלפנינו מדובר בנאשם צעיר בן 22 שנים. הנאשם כיום עושה קורס על מנת להוציא רישיון נהיגה מתאים לאוטובוס.

במהלך הדיון התרשמתי כי מדובר בנאשם צעיר העושה ככל לאל ידו על מנת להצליח בחייו. הנאשם הביע צער מעומק ליבו על ביצוע העבירה, והותיר בי רושם כי רצונו לפתוח דף חדש, וסבורני כי שליחתו של הנאשם מאחורי סורג וברח תביא ללא ספק לרגרסיה במצבו וכתוצאה מכך יפגע בערך החברתי פגיעה משמעותית.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בהזדמנות הראשונה ובכך חסך מזמנו השיפוטי של בית משפט.

בנסיבות האמורות לעיל מבלי להפחית מחומרת העבירות בהן הודה הנאשם אשר ראויים לכל גנאי, מצאתי לנכון לקבל את המלצתו של הממונה על עבודות שירות ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

לנוכח האמור, ולאחר ששקלתי לקולא את מצבו המשפחתי, גילו הצעיר, מצבו הכלכלי, חרטתו והודאתו; מאידך את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ואת הסיכון הממשי שיש בעבירות אלה לציבור המשתמשים בדרך ואת מדיניות

הענישה, ולפנים משורת הדין, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים (על כל העבירות):

1. מאסר של שישה חודשים שיבוצעו בעבודות שירות בנופי קטמון, ברחוב תל חי 12 שכונת קטמון בירושלים. הנאשם יחל את תקופת מאסרו ביום 30.3.2014 הנאשם יתייצב ביום זה לצורך קליטה במשרדי הממונה על עבודות שירות בשעה 08:00 שב"ס/ מפקדת מחוז דרום, יח' עבודות שירות ת.ד. 741, באר שבע 84000.
 2. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 1,000 (אלף ₪). הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים של 250 ₪. היה ותשלום אחד לא יפרע במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.
 3. פסילה לתקופה של שלושה חודשים מלנהוג בכל רכב שהוא. הנאשם יפקיד רישונו או תצהיר במזכירות בית משפט לתעבורה תוך 30 יום מהיום.
 4. פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים, אם יעבור כל עבירה מהתופסת הראשונה או השניה או כל אחת ההעבירות בהן הורשע הנאשם.
- העתק גזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות, לתביעה ולב"כ הנאשם עו"ד מרואן גיראסי ויודע לעו"ד גיראסי טלפונית עליה. אציין כי גזר הדין ניתן טלפונית לבקשת הסנגור.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, 12.3.2014, בהעדר הצדדים.